

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 28 februari 2019 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) — Manuel Jorge Sequeira Mesquita/Fazenda Pública

(Zaak C-278/18) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde (btw) — Zesde richtlijn (77/388/EEG) — Vrijstelling — Artikel 13, B, onder b) — Verpachting en verhuur van onroerende goederen — Begrip — Overeenkomst tot overdracht van de agrarische exploitatie van landbouwgronden bestaande uit wijngaarden)

(2019/C 139/19)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal Administrativo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Verwerende partij: Fazenda Pública

Dictum

Artikel 13, B, onder b), van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat de in deze bepaling neergelegde btw-vrijstelling voor de verpachting en verhuur van onroerende goederen van toepassing is op een voor de duur van één jaar gesloten overeenkomst voor de overdracht van de agrarische exploitatie van landbouwgronden bestaande uit wijngaarden, aan een vennootschap die actief is in de wijnbouw, welke overeenkomst automatisch kan worden verlengd en waarvoor als tegenprestatie aan het einde van elk jaar huur moet worden betaald.

⁽¹⁾ PB C 259 van 23.7.2018.

Beroep ingesteld op 7 december 2018 — Europese Commissie/Hongarije

(Zaak C-771/18)

(2019/C 139/20)

Procestaal: Hongaars

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: O. Beynet en K. Talabér-Ritz, gemachtigden)

Verwerende partij: Hongarije

Conclusies

- vaststellen dat Hongarije de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 14, lid 1, van verordening (EG) nr. 714/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor toegang tot het net voor grensoverschrijdende handel in elektriciteit en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1228/2003 ⁽¹⁾, en artikel 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 715/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de voorwaarden voor de toegang tot aardgastransmissienetten en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1775/2005 ⁽²⁾, door geen rekening te houden met de werkelijke kosten van de netbeheerders.
- vaststellen dat Hongarije de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 37, lid 17, van richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG ⁽³⁾, en artikel 41, lid 17, van richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van richtlijn 2003/55/EG ⁽⁴⁾, door geen geschikt mechanisme vast te stellen dat het recht van beroep tegen besluiten van de nationale regelgevende instantie waarborgt, zoals neergelegd in bovengenoemde bepalingen van de richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG.
- Hongarije verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In artikel 14, lid 1, van verordening (EG) nr. 714/2009 en artikel 13, lid 1, van verordening (EG) nr. 715/2009 is het beginsel vastgesteld dat de tarieven voor het gebruik van netwerken kostengeoriënteerd moeten zijn.

De elektriciteitswet en de aardgaswet die in Hongarije van kracht zijn, staan de nationale regelgevende instantie echter niet toe om bij de vaststelling van de netwerktarieven rekening te houden met alle kosten die daadwerkelijk door de netwerkexploitanten worden gedragen, zoals de bijzondere belasting op energienetwerken en de kosten ter vergoeding van bankactiviteiten.

De Commissie is van mening dat er geen objectieve reden is waarom de nationale regelgevende instantie bij de vaststelling van de netwerktarieven geen rekening kan houden met deze kosten.

Bovendien moeten de lidstaten overeenkomstig artikel 37, lid 17, van richtlijn 2009/72/EG en artikel 41, lid 17, van richtlijn 2009/73/EG ervoor zorgen dat er geschikte mechanismen op nationaal niveau bestaan krachtens welke een partij die getroffen wordt door een besluit van een regulerende instantie beroep kan aantekenen bij een instantie die onafhankelijk is van de betrokken partijen en van regeringen.

Volgens de Commissie heeft Hongarije geen geschikt mechanisme vastgesteld dat het recht van beroep tegen besluiten van de nationale regelgevende instantie waarborgt.

⁽¹⁾ PB 2009, L 211, blz. 15.

⁽²⁾ PB 2009, L 211, blz. 36.

⁽³⁾ PB 2009, L 211, blz. 55.

⁽⁴⁾ PB 2009, L 211, blz. 94.